

NGUYỄN ANH NÔNG

NĂM THÁNG VẤN VƯƠNG

THƠ

(BẢN THẢO)

NĂM 2016

TỰ BẠCH

(MẤY LỜI CÙNG BẠN ĐỌC- NHÂN TẬP HỢP BẢN THẢO TẬP THƠ “ NĂM THÁNG VẤN VƯƠNG”)

Thưa bạn.

Tôi làm thơ từ những năm 70 của thế kỷ trước. Bài thơ đầu tiên của tôi được in báo là bài thơ TÌNH MẸ ĐỜI CON, tôi viết và in báo năm 1982, năm ấy, tôi đang là học viên năm thứ hai của trường sĩ quan Lục quân 1. Cũng trong năm 1982, khi viết tự truyện sau khi ra trường, tôi ghi rõ vào đơn: “ khi ra trường xin được tình nguyện đi thực tế chiến đấu ở chiến trường, vừa cầm súng, vừa cầm bút”. Năm 1984, sau khi ra trường, tổ chức đã điều động tôi và một số đồng đội lên công tác ở biên giới phía Bắc. Quân đoàn 26 – Binh đoàn Pác Bó là đơn vị mới của tôi, tại đây, tôi đã tham

gia vào nhiệm vụ của một sĩ quan chỉ huy cấp trung đội, đại đội, rồi làm trợ lý tuyên huấn kiêm trợ lý viết sử ...

7 năm lăn lộn, gắn bó với thực tế của đất và người biên giới phía Bắc, một vùng văn hóa mới mẻ trong tôi được mở ra, những trang viết tí tách, cần mẫn được tôi gom nhặt, lưu trữ đã được đèn đáp. Khi chia tay một vùng đất, vùng văn hóa của Việt Bắc để về xuôi, về vùng quê lúa Thái Bình, trong gia tài nhỏ nhoi, khiêm tốn của tôi có một số bài viết về tư liệu lịch sử, văn học, báo chí đã in báo, tạp chí, tập san, trong đó đáng kể nhất là 3 tập bản thơ mà sau này, có điều kiện, tôi đã cho xuất bản là: BÀN TAY LÁ CỎ, tập 1, năm 1993, BÀN TAY LÁ CỎ, tập 2, năm 1995 và KỶ SĨ NGỰA GỖ, năm 1998.

Từ đầu năm 1992 về sau này, tôi được gắn bó với nhiều vùng đất: Thái Bình 3 năm, Hòa Bình 9 năm, Hà Nội hơn chục năm, cùng với với những đợt công tác khắp các vùng đất, vùng văn hóa trong cả nước đã cho tôi nhiều cảm xúc, trải nghiệm và đã cho tôi những dòng thơ mang bóng dáng, sắc màu của cuộc sống

Từ những ngày đầu non tơ, hăm hở ấy, những câu thơ hồn nhiên, trong trẻo, nhiều ưu tư, khát vọng đã được tôi sáng tác , đã được giới thiệu trên các phương tiện thông tin đại chúng, lặng lẽ, không ồn ào, nhưng đã được bạn đọc gần xa đón nhận, yêu mến. Năm 2013, Nhà xuất bản Quân đội nhân dân cho xuất bản quyển sách: NGUYỄN ANH NÔNG- ĐI TỪ MIỀN LÁ CỎ, gồm 46 bài viết của nhiều tác giả về thơ và trường ca NAN, sách do TS Đỗ Thị Thu Huyền biên soạn và tuyển chọn, quyển tiểu luận, phê bình này dày 272 trang. Năm 2014, Hà Thị Liên, Đại học Sư Phạm Thái Nguyên với khóa luận THẾ GIỚI NGHỆ THUẬT TRONG THƠ NGUYỄN ANH NÔNG. Năm 2016, Lê Hồng Phong, Đại học Khoa học Thái Nguyên- Đại học Thái Nguyên, bảo vệ thành công Luận văn Trường ca Nguyễn Anh Nông. Tất cả những kết quả trên, Tôi cho đó là món quà, là lời động viên thiết thực với mình.

Đến nay, 11 tập sách (*) của tôi đã xuất bản, trong đó có 7 tập thơ và 4 trường ca. Tập sách mới nhất vừa xuất bản của tôi là vào năm 2012, cách nay 4 năm. Bản thảo tập thơ này tôi đặt tên là **NĂM THÁNG VẮN VƯƠNG**, được tập hợp các bài viết chưa in sách, tôi viết những năm gần đây, một số bài như **NẬM NÀNG ĐÊM**, tôi viết ở Thạch An, Cao Bằng, tháng 2 năm 1991, bài **KHÚC CA HÒA BÌNH**, tôi viết tặng bạn bè văn chương tỉnh miền núi Hòa Bình, nơi tôi gắn bó 9 năm 1995– 2004, bài thơ **KHÚC CA HÒA BÌNH** này tôi viết và in báo Văn nghệ Hòa Bình tháng 2 năm 2002. Hai bài thơ này chưa in trong các tập thơ của tôi đã xuất bản, tác giả thấy tiếc mà đưa vào đây.

81 bài thơ trong tập **NĂM THÁNG VẮN VƯƠNG** này là một trong mấy bản thảo thơ, trường ca của tôi chưa xuất bản, đây là những cảm xúc, nghĩ suy của một “anh nông dân mặc áo lính”, anh nông dân này đã hoàn thành nghĩa vụ của một người lính, một công dân đối với nhân dân, với đất nước. Nói vui là anh nông dân, người lính này đã “rửa tay gác kiếm” và đang lơ ngơ với cuộc sống đời thường và anh ta đang đánh vật với sức khỏe, bệnh tật và bao giới hạn của tuổi tác với việc làm thơ...

Trong gia tài thơ, trường ca của tôi còn một số bản thảo khác, chưa xuất bản gồm: **Thong dong mây trắng**, **Mây núi tương tư**, **Ban mai hãy đợi**, **ĐK & ĐO**, **Đất ấm...**

Chúc bạn đọc niềm vui và hạnh phúc

Hà Nội, 12 tháng 8 năm 2016

Tác giả: **NGUYỄN ANH NÔNG**

Email: nguyenanhnong@yahoo.com.vn

(*) 11 TẬP SÁCH CỦA NGUYỄN ANH NÔNG
ĐÃ XUẤT BẢN (TỪ NĂM 1993– 2012)

THƠ, TRƯỜNG CA ĐÃ XUẤT BẢN:

7.TẬP THƠ:

- 1 / Bàn tay lá cỏ(tập 1), NXB Văn học, 1993
- 2/ Bàn tay lá cỏ (tập 2), NXB Văn học, 1995
- 3/ Kỵ sĩ ngựa gỗ (tập thơ viết cho thiếu nhi) Sở VH–TT Hòa Bình, 1998
- 4/ Mây bay– Sở VH–TT Hòa Bình, 2000
- 5/ Những tháng năm ở rừng. NXB Quân đội nhân dân, 2005
- 6/ Lững thững xanh(thơ ngắn), NXB Văn học, 2010
- 7/ Hà Nội và em(thơ+ 9 bài thơ được phổ nhạc), NXB Quân đội nhân dân, 2011

4.TRƯỜNG CA

- 1 /Trường ca: Trường Sơn, NXB Văn học, 2009
- 2/ Trường ca: Gửi Bill Gates và trời xanh, NXB Văn học, 2011
- 3/ Trường ca: Trò chuyện với cha con cu Lập Sơn (viết xong tháng 4/2011),NXB VĂN HỌC, 2012
- 4/ Trường ca: Lập Thành, viết xong 15/1/2012, NXB VĂN HỌC, 2012

1. TÁO XANH

Quả táo xanh .Quả táo xanh
Em đặt vào tay anh một quả, hai quả
– *Anh hãy làm thơ về nó !*

*

– Ủ, thì thơ về quả táo xanh
Năm mới, người mới, quả táo mới
Bao điều trần trở và ưu tư.

*

Quả táo xanh ngày nào
Treo trên cành nhân loại
Albert Einstein bối rối

*

Bây giờ anh bối hồi
Trước những điều không đâu
Quả táo xanh ngơ ngác.

*

Ủ thì thời buổi khác
Trời đất cũng khác rồi
Loài người chừng điên đảo?

*

Nào là chuyện cơm áo
Nào hoà bình, chiến tranh
Nào tình yêu, lừa đảo?

*

Nào biên giới, hải đảo
Nào tranh chấp, chủ quyền
Nào hận thù, hoà giải?

*

– *Ai cũng nhận mình phải?*

*Thiên hạ “mù”, “điếc” rồi
Đ.T.B bảo thế.*

*

*NAN :- Chẳng lẽ?
Nhân loại lại đảo điên?
Chiến tranh như cơm bữa?*

*

*Xanh xanh và đỏ đỏ
Trái đất vẫn đẹp sao
Trái táo vĩ đại, chào.*

*

*Dường như đời vẫn thế?
Xấu, đẹp lẽ phân minh?
Hiện thực hay hư ảo?*

*

*Quả táo xanh ngày nào
Hoá cánh rừng sáng tạo
Anh vít một cành xanh.*

*

*Một đôi mắt long lanh
Nhìn mơ màng trái táo:
- Trường ca, anh đâu rồi?*

*

*Đâu rồi râu và tóc
Gió sương chiều biên cương
Ngác ngơ hồn thi sĩ?*

*

*Trăm năm đời vẫn thế?
Ngàn năm cũng thế sao?
Chúng mình- hai thực thế?*

*

Người ta thì oai vệ
Trí tuệ cũng tuyệt vời
Táo, người ta, chẳng lẽ?

*

Nào táo- anh; tóc- tôi
Đã nảy mầm hy vọng
Xanh ngọc cả giấc mơ.

*

Đời không hết chữ ngờ
Gió mưa bào năm tháng
Ngọt bùi mà cay đắng

2. LOAY XOAY

Âu sầu con thuyền mộng
Đi đâu và về đâu ?
Đảo điên cơn gió lốc
Quạt chết chiều chơ vơ.

*

Đã chết những bài thơ
Người thơ không gặp lại
Đời thơ buồn tê tái
Ngậm ngùi đêm nhớ thương.

*

Chân bước mà vương vương
Tóc sương thêm bối rối
Ai làm chi nên tội
Phút giây văng khỏi mình.

*

Này cảnh táo xinh xinh
Bàn tay em run rẩy
Nào phút giây lộng lẫy

Choàng tay em ôm anh.

*

Chiều, chiếc lá lìa cành
Tối, tiếng em rất khẽ
Bàn chân anh bước nhẹ
Song hành sương ban mai.

*

Vì ai? Hỏi vì ai?
Bát đĩa bay tứ tán
Lời nói nào ngang tai
Chiếu chảnh thêm chán ngán.

*

Khi đã không là bạn
Thì chớ nên làm thù
Chẳng ai thềm nhìn mặt
Xăm xì những đắng cay.

*

Bỗng nhiên thành trắng tay
Nồi niêu chơ mặt thót
Con cái cũng vạ lây
Mắt môi như nhạt nhợt.

*

Vườn em trồng toàn ớt
Miệng đắng như Bồ hòn
Muối ai đem xát ruột
Tháng năm mang nỗi buồn.

3. TẾT NHÂM THÌN, CẢM TÁC

Những tổ hợp ý thức

Di cư sang các vì sao
Tư duy thời cổ đại
Lang thang phương nào?
Tết 2012

4. NHÀO LỘN

Nhào lộn ngôn từ
Ngữ nghĩa
Đánh bệt hư vô
Nhưng nhức, bơ phờ
Vật vã mây trắng
Quảng quật tâm tư
Hẩn và tỏ
Nhà thơ

5. VỀ QUÊ(*)

Về quê ăn tết vui hơn Tết
Được ngắm mây bay chẳng nhiệm kỳ
Đáo hạn trả vay bao đấng ngọt
Vui buồn bên chén rượu nhâm nhi.

6. MỪNG XUÂN(*)

Mừng em tuổi mới hồng đôi má
Mừng mẹ vui vầy bên cháu con
Mừng bạn mừng quê thêm sắc lạ
Mừng ánh thơ xuân bớt nỗi buồn.

7. NHỚ BẠN(*)

Mấy bữa xuân về ta ngóng bạn
Đường xa chưa dễ bước thông dong?
Gió mưa ai dứt tình duyên cũ
Phận đời đâu hết thưở long đong./.

HÀ NỘI, 2014

(*) Ba bài thơ in Tạp chí VVQĐ

8. NGƯỢC LỐI

Anh ngược lối thời gian
Về miền em đắm đuối
Ngõ tơ non da diết nồng nàn
Bao lớp bụi thời gian
Phủ mờ con mắt thức
Bóng em nhoà trong mỏng mảnh cỏ cây
Anh giữ kỷ niệm xưa làm báu vật?
Để chừng em lơ đãng
Mất rồi chẳng?

*

Em trở lại nơi buổi đầu hò hẹn
Gió bâng khuâng

*

Chú ngựa thời sim tím
Trắng mặt đường mưa ngâu
Em của ngày yêu cũ
Lê bước trên cỏ nhàu

Anh một ngày nắng đỏ
Nhặt sợi tóc đổi màu
Ước gì ta trẻ lại
Thuở ban đầu yêu nhau.

*

Em đẹp tựa trăng rằm
Anh si mê câu hát
Anh mê li đôi mắt
Vời vợi niềm tin yêu

*

Thời gian vội vàng đi
Em vội vàng quay gót.

*

Thời gian không đợi không chờ
Em đi vội vã hững hờ chi em
Phố xa...
Em mặc áo hoa sim
Em đi guốc mộc
Sỏi lăn lóc
Dọc đường
Em đi

9. CỎ

Bình chân như vại
Xanh xanh bình dị
Cỏ chẳng đi đâu
Ở đâu chẳng có?

10. NƯỚC(*)

Tan hòa, róc rách
Cuồn cuộn, gầm gào
Trắng ghèngh, trắng thác
Bồng bênh trắng sao.

(*) Bài in báo Văn nghệ- HNVTN

11. YÊU

Không dây dợ mà như trói buộc
Gần cũng thương mà xa cũng thương
Hay lỏng lộn và hay thao thức
Tháng năm thay ba bốn chân giường.

12. LÀNG(*)

Một người đàn bà với một người đàn bà với một người đàn bà
Họ cùng yêu một chàng trai và một chàng trai và một chàng trai
Rồi một đứa con hai đứa con ba đứa con và x đứa con
Một đứa con yêu hai, ba đứa con và n đứa con
Một ngôi nhà hai ngôi nhà và tủa lủa mấy ngôi nhà
Những đứa trẻ lớn lên mỗi đứa mỗi nơi, mỗi chốn
Ngày tết họ kéo nhau về chập ngõ, chập xóm
Vang vọng trong gió giọng véo von, giọng trọ trẹ, giọng thỏ thẻ
thỏ non, giọng trầm hùng sóng bể
Làng bỗng thành Quốc gia nho nhỏ.

– *Cháu con ơi?*

HN, 12/11/2014

(*) Bài in Tạp chí VNQĐ

13. CẬU NHÓC NHÀ TÔI

Cậu nhóc nhà tôi có vợ rồi
Thế là mình buộc phải lên ngôi
Nay mai tíu tít thêm đàn cháu
Hà Nội râm ran chạt tiếng người.

21/7/2014

14 . MUÔN DẶM MONG MANH

1.

Một bước đấm nổi buồn
Hai bước đau tê tái
Ba bước thân ngậy dại
Bốn bước hồn bung biêng

2

Niềm tin cõi thiêng liêng
Vơi đầy qua năm tháng
Khói mây thời lãng đãng
Vấn vương và mong manh.

15.HÀNH

Em đã hành tôi nửa cuộc đời
Nửa phần còn lại tôi hành tôi
Chưa xong, thiên hạ hành tôi nốt
Trời đất hành tôi cái thẳng người

II

Tôi đã hành, em cũng thế thôi
Em lam em lũ em em ma trời
Em chăm em bón em vằm dập
Lật đật , long đong cái bóng người

16. HỎI XUÂN

*Hỡi những khờ khạo, ngây ngô, gốc nghếch tuổi xuân ơi
Sao chẳng dám cầm tay em tung tăng trời lộng gió
Bây giờ tóc trắng, lụ khụ, nhăn nhăn nhờ nhờ
Lại đứng ngồi tập tễnh trước non tơ.*

Hà Nội, 4/10/2014

17. NGƯỜI ẤY

Người – là- ai?
Mà nhân loại ngưỡng mộ?
Đồng loại nghiêng mình?
Lực hút trái đất
Nam châm đức tin
Nếu thế giới vắng đi người ấy
Lan tràn nổi bất an./.

HN,4/8/2014

18. BÊN HỒ GƯƠM

Tặng Tâm Băng

Gió lạnh Hồ Gươm lá biếng rơi
Bên em hoa nở lộc đâm chồi
Dép khua chột nhớ ngày xưa ấy
Lầm lũi bên chiều một bóng thôi./.

7/12/2014

19. BẠN THĂM NHÀ

Bạn thăm nhà
Mọi vật tíu tít.

*

Lửa
tí tách.

-

Bia
sủi bọt

*

Mâm bát
Râm ran.

*

Nhánh sồi khô
Nảy mầm.

*

Bạn đi
Ngôi nhà im thin thít
Chú chim đứng co ro

1/2015

20 . VỚI GIÔNG BÃO

Lặng lẽ anh qua
Giông bão
Vết thương tái phát

10/12/2014

21. EM VỀ

Một ngày kia

Em trở lại

Giọt nước tinh khôi

Đón đợi ai về

Anh lặng lẽ

Mây ngàn

Gió núi

Bay bay trong hoang hoải nỗi chờ trông

7/8/2014

22. Thiên Linh(*)

Trần Nhật Duật kéo quân về lập ấp
Những thiên binh đầu trần chân đất
Họ, dẫm nát đường lịch sử
Rời về đây cuốc đất, gieo trồng.

Cần cù lũ ong

Chuân chuyên đàn kiến

Sắn ngô khoai mía ngọt duyên lành.

Sông Yên biếc xanh

Núi Vương trầm ngâm, tư lự

Cầu Vay, cầu Lãng

Trai gái yêu nhau lãng mạn
Ông lão công bà lão băng băng qua nổ lội
Xóm làng bên sư Bác tục huyền.
Mấy em nhỏ ngêu ngao câu hát
Mẹ dắt cháu ngang đồng cơn gió mát
Mộ cha cỏ xanh mướt
Bước chân con bước qua chiều núi Đọ
Hàm Rồng, Hàm Long soi dòng sông Mã
Núi Ngọc, Văn Chình, Nửa như lũ voi châu
Triệu Trinh Nương vung gươm sáng chói
Lê Lợi, Lê Lai mài kiếm dưới trăng
Gươm báu còn tanh máu giặc
Nay, con cháu tay hòm chìa khóa
Ngược xuôi tàu xe bốn bể tung hoành
Ôi, vận nước bao phen lận đận
Qua cái thời bùn đất tới long lanh.

(*) Thiên Linh– Tên cũ của xã Quảng Yên, huyện Quảng Xương,
Thanh Hóa ngày nay.

23 . NHỚ(*)

I

Núi chót vót. Phập phù mưa nắng oải
Lính hành quân mây bãi hoải đi cùng
Súng ấm lạnh. Tay cầm. Không trở nãi
Mùa đang xoay. Rạo rục gót biên phòng.

*

Hoa cứ nở như chẳng cần hò hẹn
Ong bướm say ai bảo chúng thẹn thùng?
Em cứ ửng làn môi. Đôi mắt đẹp

Đừng trách anh hờ hững với chờ mong.

*

Trời. Sóng sánh. Tiếng cười em xuống chợ
Giọng chim xanh thoảng thốt mé rừng xanh
Ta, lính trẻ hát vội vàng. Nhưng nhớ
Nắng hanh vàng mây núi lượn quanh quanh.

(*) Bài in Tạp chí VNQĐ

27/1/2014

24. RU CHÁU

(Tặng cháu L. Đ)

À ơi... cháu ngủ đi không?
Ngủ đi cháu kẻo nữa- ông ngủ à?
Mai ngày cháu đẹp như hoa
Bao chàng tập tễnh vào ra nhà mình
Rồi ra cháu xinh xinh xinh
Ông đà sắm gậy đứng canh, tháp tùng
Đâu quân tử, đâu anh hùng
Đâu nhà thơ với mọt mùng nổi lo

*

Ông đà nuôi sẵn đàn bò
Thả ao đầy cá, đắp bờ đê cao
Ngủ đi cháu, ngủ đi nào
Biết đâu duyên phận, qua cầu mới hay
Chiều nay gió thổi hây hây
Bồng bênh mây trắng bay bay qua làng

*

Võng đưa kẽo kẹt, mơ màng
Ông nằm ru bóng trắng vàng trên cao

Bỗng đâu nghe một tiếng chào
Ngõ là cháu rể bê trầu sang thăm

*

À ơi ... đừng có lỗi lầm
Cháu tôi tài sắc sánh tầm hoa khôi
Ai đang nhớ đứng mong ngời
Bóng trắng lồng lộng trong ngôi nhà mình.

HN, 25/12/2015

25. TẬP RU

Cháu ơi sắp sửa chào đời
Ông ngồi ru thử mấy lời xem sao?
Ru cho vẫy cánh cào cào
Thơm tho cọng rạ ...xôn xao phố phường
Cuộc đời hãy bớt tai ương
Niềm vui ấm áp thơm hương mọi nhà
Ru cho sỏi đá nở hoa
Ngàn con chim sắt xông pha bầu trời
Gió mưa thôi bớt dập vùi
Lúa khoai thêm ngậy- niềm vui rộn ràng...

26. THƠ TẶNG NHÀ THƠ THÁI KẾ TOẠI

Tóc trắng

Kính trắng

Môi thâm

*Tấm lòng tư lự
Âm thầm/Tương tư
Nhân tình thực thực/ Hư hư/
Ngọn đèn cây bút tâm tư rối bời
Đục trong bì bõm nổi người
Đường dài hun hút quãng đời thi nhân
Bàn chân dạo khắp xa gần
Chưa nguôi giấc mộng giai nhân phong tình...
HN, 14/12/2014*

27. VẤN THÙY DÃ NHÂN

Tặng Văn Thùy

Đền thơ có bác Văn Thùy
Rạ rơm trộn rộn, vân vi nổi đời
Thơ ca cứ tươi tươi tươi
Chéo ngoe cẳng ngỗng tơ bởi gió mưa
Lục nàng bát mụ say sưa
Thành ra cứ chữa chữa chưa nguội lòng
Lửa hồng cứ bỏng bỏng bong
Cháy bao ngày tháng nóng ngong, đợi chờ
Bao nàng cứ thờ thờ thơ
Để anh hóa bờ bờ bờ nổi tình
Đêm đêm quờ quạng mỗi mình
Trăng thanh gió mát thình lình hoan ca
Ai rằng: – thằng Cuội gốc đa
Nhân gian nhẹ gánh bút sa ...xuất thần

Tháng năm tấn mần tần mần
Hồn quê quấn quýt xa gần nôn nao
Dạ, vâng cũng một câu chào
Ai yêu ai ghét ta nào ghét yêu
Tóc râu phơ phất ngang chiều
Đã Thi gai góc nhiều điều phân vân...
Hà Nội, 15/12/2014

28. NGUYỄN DUY NHIỆM
(Tặng nhà thơ Nguyễn Duy Nhiệm, 75 tuổi)

Chết, chẳng chết được ngay
Sống, nhạt nhèo, vô vị
May còn mấy dòng thơ
Nhắc ta là thi sĩ.

HN, 10/8/2016

29. TẤN MẠN BA CÂU

1

Thiên hạ
Định vị anh
Chiêu tuyệt anh.

2

Cành xanh
Lá úa
Gốc lấp lánh.

3

Khủng long mọc cánh
Trăm triệu năm

Nó vẫy cánh cồng núi đi.

4

Anh-nhà khảo cổ

Đào bới quá khứ

Nhận ra em xinh xinh xinh xinh.

5

Giặt mình

Gã trong gương

Chẳng giống mình bữa trước.

6

Ao ước

Bụi mù hiện thực

Nước non lộng lẫy ban mai.

7

Gánh gánh hai vai

Nặng trĩu nỗi lòng

Mẹ nhẩn nại dìu con qua khúc quanh, trắc trở.

8

Núi chồng sông vợ

Bóng mây con lơ lửng, đi về đâu?

Gió băng quơ liệng ngang đầu.

9

Mây ơi mây đi đi mau trở lại

Mẹ bồng con qua năm tháng mỗi mong thầm

Đi, con nhé, ngôi nhà, mẹ đợi.

HÀ NỘI, 5/11/2014

Ngày lạnh
Gió núi hun hút
Bạc mặt người

31.THỜI SIM TÍM

Anh ngược lối thời gian
Về miền em đắm đuối
Ngỡ tơ non da diết nồng nàn
Bao lớp bụi thời gian
Phủ mờ con mắt thức
Bóng em nhòa trong mỏng mảnh cỏ cây
Anh giữ kỷ niệm xưa làm báu vật?
Để chừng em lơ đãng
Mất rồi chẳng?

*

Em trở lại nơi buổi đầu hò hẹn
Gió băng khuâng

*

Chú ngựa thời sim tím
Trắng mặt đường mưa ngâu
Em của ngày yêu cũ
Lê bước trên cỏ nhàu
Anh một ngày nắng đỏ
Nhặt sợi tóc đổi màu
Ước gì ta trẻ lại
Thờ ban đầu yêu nhau.

*

Em đẹp tựa trăng rằm

Anh si mê câu hát
Anh mê li đôi mắt
Vời vợi niềm tin yêu

*

Thời gian vội vàng đi
Em vội vàng quay gót.

*

Thời gian không đợi không chờ
Em đi vội vã hững hờ chi em
Phố xa...

Em mặc áo hoa sim
Em đi guốc mộc
Sỏi lăn lóc
Dọc đường
Em đi

32. BAY

*Anh bay trên những cánh bay của những cánh bay bay trong bão
táp*

*Bầu trời ngầu ngầu mây gió xoay vòng uốn lượn không theo ý
nghĩ của đấng toàn năng*

*Bạn bè, vợ con, làng nước, lán giềng tả tơi trong cơn cuồng
phong bão táp ngập ngập mấy hòn đảo hoang hoang xương
xấu- nhà cửa ruộng vườn như mắc họa bom nguyên tử*

*Gặp chú chó nằm khóc chủ mới hiểu mọi sinh linh đều mang tính
Phật*

*Chả trách con người thương nhớ con người ngay cả khi chưa
tách xa nhau*

*Nhớ, cả khi nằm bên em mà nhớ cái thời em chưa – là – em– của–
anh– thời áo trắng – tóc cài nơ– môi thơm mùi gió thoảng – hóa
hương sen – hương bưởi mộng mơ*

*Gừng già, gộc tre, rễ đa, gốc si là anh, là em, là năm tháng già
nua nhưng tình yêu– nẩy– mầm lộc mới cứ xum xòa, tua tủa,
xum xuê*

*Rồi con cháu chúng mình lại đại khờ, ngốc nghếch, ngây thơ, say
đắm, si mê như tháng này năm này thời này, biết đâu khác nhĩ?
Thôi, kệ ! thời chúng nó, đất trời chúng nó, chúng nó lo – đừng lo
quá lại hóa lo bò trắng răng(*)*

- Ờ, răng chúng mình hãy gìn giữ– còn – không – mà – lo–
răng – chúng– nó?*
- Kìa chiếc răng óng ánh bay lượn bên sắc cầu vồng – dẫn
chúng mình về miền bông bành mây trắng – miền phiêu du –
miền sương sớm ban mai?*

HÀ NỘI, 9/11/2014

33. DỐC NGƯỜI

(Tặng nhà văn Đoàn Hữu Nam)

**Thăm thăm Lào Cai cái Dốc Người
Bạn bè tứ chiếng ghé thăm chơi
Sa Pa mơ mộng mây vờn núi
Thông đứng xanh nghiêng rợp góc trời**

*

**Thơ thần bên đời dăm đứa trẻ
Tình tang cây lá tiếng đàn môi
Cô gái H Mông tay dắt ngựa**

Lúng liếng ô xòe trong nắng mai
Mấy chàng trai núi vờ say rượu
Chân bước liêu xiêu, thân buông lơ...
Ánh mắt? chao ơi là... ánh mắt!
Bâng khuâng ai đó “rụng tim” rồi
Còn nước sông Hồng, còn thẳng cổ
Còn tôi, còn bạn... ngắm mê tươi
– Đố biết tình ai sâu mấy độ?
– Dốc núi chon von – cái Dốc Người?

34. CHIẾC ÁO CON TẶNG CHA

Dù sao cũng cảm ơn con
Tặng áo cho cha hẳn lòng thanh thản và vui sướng
Ba mươi tuổi con trai cả chưa vợ ôi ôi
56 tuổi cha được tặng áo mới.

*

Trong mắt con cha là ông già ông trẻ ông vân vân
Cả ngày có khi chẳng nói một lời không biết vui hay buồn
Cứ đi ra ngõ là mẹ con lại lo ngay ngáy
Sự tưởng tượng của mẹ con trên mức nhà văn vĩ đại
Các nhà văn nhà thơ như cha là hạng xoàng trong mắt mẹ con

*

Dù sao cũng cảm ơn con trai ta nhé
Đôi khi ta chỉ là thằng bé to đầu
Trong mắt mẹ con cha là người đàn ông
Chỉ thích bay nhảy, mộng mơ, ảo thực với trăng sao
Trăng sao hương hoa cũng là gia tài cha mơ ước
Những cái đẹp có thể giết chết cha hoặc nuôi sống cha
Chiếc áo con tặng cha hẳn con nhiều trăn trở
Xanh đỏ hay đen trắng ... là sự lựa chọn của mỗi người

Dẫu nhất thời cha chẳng ửng chiếc áo nào
Miễn cứ khoác vào và ra đi
Đôi khi những hình nhân di động cũng ái ngại ối người
Cha khoác cả sự suy nghĩ của con lặng lẽ đi mà không biết
Ánh mắt bao người thân hun lút dõi theo cha./.

35. CON MÈO CỦA NHÀ THƠ

(Tặng nhà thơ Đỗ Trọng Khơi và gia đình anh)

Trên FB tôi thấy con mèo của nhà thơ leo trèo, nhảy nhót không
mệt mỏi

Nó hồn nhiên, vô tư trong mắt nhà thơ

Nó tự do hơn chán vạn đấng nam nhi hoặc nhiều hảo hớn khác

Nó chẳng chịu cúi đầu vâng dạ trước bởi một ai

Ai bảo nó được thuần dưỡng thì ngoan ngoãn, hiền lành?

Hình như nó đang đánh lừa lũ chuột nhắt ranh ma?

Nó ve vẩy cái đuôi, rung rinh chòm râu, chớp chớp hàng mi, liếc
mắt đưa tình cùng ong bướm

Nhà thơ tự nhốt mình lâu ngày trong căn nhà hẹp vừa số lồng -
chú chim tưởng tượng tung cánh bay lượn vịnh Hạ Long

Mấy con Rồng cháu Tiên vừa hạ cánh trên ổ rồng xanh biêng
biếc, nhao nhác, nhấp nhóa cánh hải âu

Con mèo của nhà thơ ở nhà ngao ngán buồn, nhớ ông chủ bà chủ
cậu chủ ngheo đầu ngủ lơ mơ lơ mơ

Chẳng biết Đ.A, LS, LT có nhớ ta không? Chúng có nhớ mua về
tặng ta cành san hô, vỏ sò, vỏ ốc, con tôm, con cá?

Tiếng biển vọng nghìn năm u ..u .. như tiếng mẹ Âu Cơ nhớ Lạc
Long Quân và bày con lốc nhốc, đại đại, khôn khôn

Nhà thơ quê lúa, quê khoai, lai rai rượu nhạt, mồn miệng leo loét
lửa rạ rơm cay mắt cay môi

Dù sao nhà thơ cũng một hai ba bốn lần tự do bên vợ con bay

nhảy thơ ca long lanh, long lánh bên bè bạn

Chú mèo ghen tị chẳng mấy khi được đi xa

Nó nghĩ nếu có đi xa chưa chắc đã tìm được đường về nhà

Đối thủ đối tác lắm lúc chẳng tin nhau, chung sống hòa bình, anh em “môi hở răng lạnh”, nhần nhần nhờ nhờ có thắm thiết như nhà thơ và mèo mốt?

Mấy chiếc tàu, giàn khoan lờn vờn ngoài kia , súng ống, tên lửa, bom đạn, ngư lôi lúa nhúa để khoe mẽ, dọa nhau chẳng?

Thơ ta viết về chú mèo và nhà thơ cùng trăng sao bè bạn

Cứ nhảy nhót như chú mèo vô tư, thanh thản của nhà thơ sau cú bay nhảy, chao liệng tựa cánh hải âu loang loáng Hạ Long xanh./.

Hà Nội, 15/05/2015

36. VỚI MÈO MUN

(Tặng nhà thơ Đỗ Trọng Khơi)

Bữa ấy nhà thơ về Hà Nội

Mèo Mun nhớ chủ khóc ỉ eo

Nhà thơ nhớ mèo thơ thẩn mãi

Hồ Gươm bữa ấy buồn tong teo.

*

Người đi, gió cuốn lăn tăn sóng

Nước biếc mây xanh luống dập dùi

Thấp thoáng bóng mèo trong tưởng tượng

Nhà thơ thương nước mắt trong veo.

*

Đã khổ phận mèo ham bắt chuột

Nhà thơ ôm mộng phá rong rêu

Đôi lúc mèo yêu ngồi dim mắt

Nhà thơ ngán ngẩm đời... bọt bèo

Muốn phá tanh bành rêu mốc cũ

Chân tay lóng ngóng nặng tin yêu.

*

Mèo nhĩ, ôm gì lông lá mịn
Nhà thơ lơ đãng áng mây chiều
Mèo hỡi, thơ ngời xanh mắt rượu
Hà Nội, cùng ai, cụng má yêu./.
Hà Nội, 19/6/2015

37. CÀO CÀO VÀ NHÀ THƠ (*Thơ vui tặng nhà thơ Đ.T.K*)

I

Cào cào bay và nhảy
Nhà thơ nhảy và bay và mơ mộng, hảo huyền
Vợ nhà thơ mơ tiền
Thơ nhà thơ đợi tiền
Con nhà thơ cần sữa và sách
Tự trung: tiền và tiền

II

Cào cào chẳng cần gì ngoài nhảy và bay
Tiền với nó chẳng nghĩa lý gì đâu nhé
Chỉ có bay và say là quan trọng hơn cả
Chỉ có đồng cỏ , bầu trời, mưa gió là vĩ đại muôn năm

III

Một hôm cào cào bay lạc vào trang thơ của nhà thơ mơ mộng
Tiền bạc ở đâu túa lúa bay về lác mắt lác giềng quen
Nhà thơ ngồi đếm một hai ba bốn năm sáu bảy tám chín mười
mười một mười hai...

Vợ nhà thơ hối hả bỏ việc cơm nước cho chồng con ngồi đọc trang
bản thảo chồng mình vừa tung ra chiếu ngổn ngang bề bộn
Mấy đứa con nhà thơ ngừng đọc sách, nhìn bố trầm trồ thán phục
Lũ cào cào xanh đỏ rập rờn bay
Chúng cũng say thơ lão đảo rập rờn như đồng tiền mờ hôi nước

mắt

IV

Nhà thơ nhìn trên ti vi thấy lũ cào cào sắt bay như điên loạn
Những chiếc tàu súng ống đen ngòm lui lũi nghênh ngang
Nhà thơ giật mình bởi giặc đang xông vào cửa vào nhà mình
Giận dữ ném tập thơ nặng nghìn cân vào màn hình vi tính
Lũ giặc hoảng hốt giơ tay hàng...

V

Lũ cào cào hoang mang
Chúng vẫy cánh như điên như loạn
Nhà thơ buồn ngao ngán
Mang bịch tiền ra ngổ vút lung tung...

HN, 29/4/2016

38. DUNG NHAN CŨ

Năm tháng đời người – nước chảy xuôi
Ngược dòng tìm lại cái xuân tôi
Ai ơi, bắt được dung nhan cũ
Xin chuộc, than ôi, cái kiếp người./.

HN, 22/12/2014

39. KHÔNG ĐỀ

Một ngày
Em trở lại
Giọt nước tinh khôi
Đón đợi ai về .

*

Anh lặng lẽ
Mây ngàn
Gió núi
Bay bay trong hoang hoải nỗi chờ trông...

40. TRẺ CON

Tơ non nhánh cỏ nu hoa
Dịu lòng cơn khát mẹ cha
Khóc cười không cần xin phép
Tối ngày bô lô... ba la...

41. SOI

Tháng ngày dằng dặc ông cha
Tấm gương - soi - đời - con - cháu
Nước mắt - mồ hôi và máu
Vàng vạc non nước , em ơi !
Hà Nội, 9/11/2015

42. VỢ TÔI BẢO

Vợ tôi bảo thôi, anh đừng viết lách nữa
Nghỉ hưu, giờ chỉ nghỉ chơi thôi
Nổi tiếng ư, có gì thì đã có
Cố làm chi mệt nhọc con người.

*

Cảm ơn vợ, tôi nín thinh, lặng ngắt
Chết quách cho rồi, buồn lắm thơ ơi
Khi lửa tắt, tro tàn hiu hắt
âm thầm thơ ngắc ngoải bên đời

6/7/2015

43. XUÂN ĐAM VỚI CỎ

(*Viết ngày nhà thơ Xuân Đam nằm viện*)

Xuân Đam với thơ như lên đồng
Những cuộc tình éo le, lơ đãng
Gió hay chữ thời lãng mạn
Dắt dìu nhau qua tháng năm nhọc nhằn.

*

Xuân Đam ngồi uống rượu với trăng
Trăng say- gió say hay anh say không rõ nữa
Những cuộc tình bền lâu xanh như cỏ
Cỏ là nơi anh thường ngã nghiêng say.

*

Xuân Đam nhìn lơ đãng buổi chiều nay
Hoang hoải gió- bao câu thơ dang dở
Thái Bình lặng. Bóng ai nhòa trong cỏ
Cỏ- đây là mái ấm của đời anh.

Thái Bình, 1/7/2015

44. YÊN TÂM

Cứ tưởng
Thế là... hết
Nhẫn nại
Hóa ra
Mình
Vẫn còn
Tua tủa râu

.

HN, 2/4/2016

45. VỚI CHÁU TRAI (TẶNG NGUYỄN BẰNG)

Tốt nghiệp Đại học rồi
Cháu về quê cưới vợ
Xin việc ở gần nhà
Mẹ cha mừng... phở lớ.

*

Bác vui hay không vui?
Nói làm sao được nhĩ?
Mừng cháu, tôi ngùi ngùi
Cả nhà luôn suy nghĩ.

*

Ông bà cháu: nông dân

Chú, bác: toàn bộ đội
Anh em : cảnh thanh bần
Việc làm, không giúp nổi.

*

Thôi, chúc mừng, cháu nhé !
Mạnh bước trên đường đời
Đừng bao giờ thối chí
Ắt nụ cười thêm tươi...

Hà Nội, 11/3/2016

46. NƠI ĐẦU NGUỒN

I

Đầu nguồn
đắp đập.

*

Cuối nguồn
Muối ăn chân.

II

Sông
Năm dòng.

*

Người
Giơ nắm đấm.

III

Người vớ bẫm
Kẻ buồn thiu.

*

Ai treo niêu?
Ai đại tiệc?

IV

Ai mù?
Ai điếc?

*

Ai đom đóm?
Ai trắng sao?

V

Phập phù gió thổi
Ngọn lau gật gù.

*

Núi tư lự
Anh ngồi chống chênh...

10/ 3/2016

47. TO ĐẦU

To đầu lớn xác trẻ ranh con
Thơ thần loanh quanh hiu hắt buồn
Bè bạn gió trắng ong bướm hỡi
Núi dựng thành cao nổi chon von

48. THƠ Ở ĐÂU TA?

1

Sự vô lối lên ngôi
Mỹ từ đậy điệm
Trái tim rỗng toác
Trí não teo tóp
Thơ ơi thơ ở đâu ta?

2

Sao em trốn anh?
Bạc mặt

Kiểm tìm
Đâu sự thật?

3

Lũ lũ những tư duy bệnh tật
Chúng cướp diễn đàn
Chúng nhảy múa
Hoan ca
Miệng văng tục
Những khái niệm
đánh tráo
Sực mùi cơ m áo
Tiền bạc
ngút ngát hư danh
Thơ ơi sao em ngoảnh mặt?

4

Những bông lau phất cờ
Nôn nao miền hư ảnh
Những câu thơ vỗ cánh
Trập trùng núi xanh.

5

Xa kia : biển rộng
Sóng vỗ bờ
Thơ hay cánh hải âu chao liệng
Những con tàu chuyên chở giấc mơ ta.

HN, 5/5/206

49. BỨC TRANH

Anh, trào lưu, khuynh hướng, trường phái... tươi bởi sức lực
Cuối đời xin hỏi có còn gì?
Xác sơ gió và vô vàn bụi bặm

Thất thiếu trên đường hình bóng tha nhân.

*

Anh đấm ngực găm gào tuyệt vọng
Sư tử già nhe vuốt, nhe nanh
Loáng bóng thỏ nhớn nhợ trước mặt
Anh hàm hè với đám cỏ non xanh.

*

Bao trường phái anh qua, anh quyết liệt
Bức tranh nhơm nham, nhem nhuốc chiêu trò
Sao em đứng nhìn chi đấm đui?
Anh – chú bò hờ hững, lơ ngơ.

*

Thành quách đổ, núi sông bưng tình giắc
Đấng quyền năng lúc lắc ngã nghiêng say
Cây cối đổ, lòng người – cơn gió thốc
Anh bơ phờ, toang hoác nổi đấng cay.

*

Cây ngã gục chông chơ bao lấp liếm
Bức tranh anh hời gió tạc nên chiều
Nhao nhác phố ầm ào cửa với cắt
Đặc quánh lòng đường nhàu nhọ tiếng ve kêu ./.

Hà Nội, 19/6/2015

50. THƠ VÀ CON THƠ

Thơ đang chết trong từng khoảnh khắc
Những – đứa – con – thơ – nhí nhảnh, yêu đời
Chúng nhảy múa và chúng quậy phá
Vần vũ mây trời, muôn ánh sao rơi.

HN, 6/5/2018

51. THĂM LẠI CHỖN XƯA

Cảnh cũ người xưa tựa nỗi buồn
Tha hương nay tìm lại ngọn nguồn
Đất này vẫn biếc xanh ngọn cỏ
Ta đã già nua – những đại khôn.

*

Ngày xưa yêu dấu đâu rồi nhỉ?
Bóng bà áo gụ bước liêu xiêu
Cầu ao bói cá ngồi nghiêng ngó
Tôi lặng buông câu vớng cánh bèo.

*

Mẹ vội ra đồng gieo với gặt
Bố ngoài mặt trận ngóng tin quê
Bác trai mãi móng miền Tây Bắc
Anh chị em con luống vụng về

*

Ôi, nhớ những ngày xưa xưa ấy
Vợ ta – khách quý bận loanh quanh
Lang bang, phóng túng – ta lần lửa
Thấp nén tâm linh tụng đất lành...

Yên Đông làng cổ, 17/3/2016

52. TƯỞNG TRƯNG

Đôi giày
Đôi guốc

*

Giường đôi
Hai người

*

Bóng đen
Quấn quýt

*

Li bì ngủ say
Búp bê bẽn lẽn

*

Đồng hồ
Lỗi hẹn

*

Sớm mai nghiền nghiền
Tiếng gà oang oang.

10/3/2016

53. THẺ NHÀ VĂN SỐ 999
(Tự trào)

I

Hì...999

Vàng hay rác?

Số đẹp hay số rách?

999

Thẻ Nhà văn mang tên N.A.N

II

Thôi, cứ làm bài thơ

Tặng cho hần
Dù sao cũng chỗ quen biết
“ Chỉ được cái thật thà đến mức khó chịu”(1)

II

- Chào Mi!
- Chào!
- Khoẻ không?
- Nhìn thì biết...

III

N:

- Chín Cảnh, quê Mi?

N':

- Biết còn hỏi!?cậu muốn gì?
 - Nhắc lại, khỏi quên
 - Rõ lẫn thẩn...
- Già nỡ đít còn mộng mơ
 - Lên vũ trụ?
- Không, yên lành mặt đất!
- Sao, có việc gì không ổn?
- Ổn, nhưng quá ổn, nên... bất ổn

IV

B:- Dạo này anh làm sao ấy

N:- Em thấy, thế nào?

B:- Hình như anh ít khen em

N:- Khen làm gì?

B:- Ôi, ông tẩm, thiên hạ khen em

N:- Khen sao?

B:- Cô đẩy đà, xập xệ...

N:- Rồi như thế nào?

B:- Một mình căn nhà rộng

Chồng con chẳng ...đoái hoài

N:- Thành thực, xin lỗi em
B:- Câu nói đẹp nhất sáng nay
N':- Tin hấn làm gì?
N:- Đừng, chen ngang, phá đám!
B:- Thành thực hay giả dối? biết tin ai?
N:- Tùy, ngẫm thì biết.
N': - Thân cò lặn lội
N:- Cảm ơn Mi, số tớ thế !
N': Ối người khổ vì người?
N: Tùy, cách nhìn và trái tim bọn họ ...

1. Một người thân thiết nói với NAN

54. PHÁC HỌA BUỔI SỚM

1

MỜ MẮT: NGHE CÃI NHAU
VỢ SẼNG, CHỒNG VẶC LẠI
TR Ề, KHẢN GIỌNG KHÓC GÀO
HÀNG XÓM CHỪNG ÁI NGẠI

2

TRÁN BÓNG & BỤNG PHỆ
ĐI ĐỨNG CỨ LỪ ĐỪ
MẮT MÔI LUÔN HẤP HÁY
CHÂN NGỰA VÍA
ĐÍT LÒ XO...

HN, 20/5/2016

55. NÓI CHUYỆN VỚI CHIẾC ÁO MỚI

LẦN ĐẦU MẶC ÁO ĐỎ
ÁO KHÔNG DO MÌNH MUA
MÀ ĐƯỢC TẶNG

*

AI TẶNG?
HỘI NHÀ VĂN VN
AI HỘI VIÊN
CŨNG NHẬN MỘT CHIẾC

*

AI ÁO XANH HAY ÁO ĐỎ HAY TRẮNG
TÔI KHÔNG RÕ
VÌ KHÔNG DỰ ĐẠI HỘI.
NÊN KHÔNG BIẾT
TẤT NHIÊN

*

LẦN ĐẦU MẶC ÁO ĐỎ
NÀY
ANH BẠN
ĐỪNG TRONG CHIẾC ÁO NÀY
HẮN LÀ AI VẬY?

*

HẮN
LÀ
KẸ
CHUYÊN
MÀI BÚT
VẮT ÓC
VÒ TIM
NHỮNG CƠN MƠ BẤT TẬN
NHẤP NHÔ NÚI

HIỂM TRỞ THÁC GHỀNH
BÔNG HOA BẮT TỬ
ĐANG CHỜ HẮN
NỤ HÔN ĐANG CHỜ HẮN
MẶT TRỜI MẶT TRĂNG
ĐANG CHỜ HẮN
CHÔNG GAI
ĐANG CHỜ HẮN
CHIẾC ÁO ĐỎ Ạ
EM CHÓI CHANG
EM DẠI DỘT
EM BI THƯƠNG, LẮM LIỆT
BAO DUNG
CHỨA ĐỤNG ẢO HUYỀN VÀ GAI GÓC.
MAY MÀ
HẮN
CHƯA MẮT GỐC

*

NAY
THÌ
HẮN
NGỒI GỖ
VÀ
GỖ
BÀN PHIẾM
LEO LÉT CHỮ NGHĨA
MẮT MŨI LÈM NHÈM
TÓC TAI NHÀU NHỌ
ÁO ĐỎ
CHÙM BỤNG THƠ
HÍT HÀ TINH KHIẾT TIẾNG CHIM

*

BÂNG QUƠ
TRỄ NẢI
LIM DIM
HẮN ĐI
MANG
CẢ
NỔI /CHÌM
CHO EM.

HÀ NỘI, 13H30S, 23/3/2016

56. NÓI VỚI CON VỀ CON ĐƯỜNG

(Viết cho con trai NAT)()*

I

Cha cũng buồn lắm chứ con
Hai năm con đi làm với đồng lương hạn hẹp
1,2- ,1,5 triệu đồng /tháng cả nhà con tiêu nhòe
½ tháng lương hưu của của bố dành cho con và cháu
Bố làm sao hơn nữa được đây?
Nhiều đêm nghĩ về cháu – con mà rơi nước mắt.

II

Bè bạn con ổn định cả rồi
Công việc, gia đình cũng suôn sẻ cả
Riêng con vẫn chờ đợi , chờ đợi
Một mảnh giấy con con mà nặng nhẹ âu lo.

III

Cha vẫn nghĩ mình có phúc có phần
Sao ngày tháng thoi đưa mà ngắn dài trăm trở
Con vẫn hồn nhiên như tuổi cha ngày nào
Ngày ngày vẫn đi về hăm hở.

IV

Muối xát lòng cha, biết nói làm sao nhĩ?
Đợi chờ nữa thôi con, bố còn sống đây mà
Chẳng lẽ hai năm đợi chờ còn đợi được nữa là
Mẹ con đợi bố mấy chục năm có sao đâu nhĩ?

V

Tối ngày bố lục ví
Những tháng ngày rách toang...

HÀ NỘI, 8/2016

57. VỚI MIỀN TRUNG

Nắng
Gió
Cát trắng
Sóng xanh
Thủy triều đỏ
Những xác cá bốc mùi
Hàng đàn ruồi và ruồi
Những bước chân âm thầm, bóng rát
Những khuôn mặt đàn bà đàn ông hốc hác
Tiếng nấc
Con thuyền buồn
Chao lắc vô chừng
*
Anh -
Cây phi lao
rừng rưng
nghiêng đầu

lắc và lắc

HN, 5/5/2016

(*) Bài in Báo Văn nghệ– HNVVN với tên CÂY PHI LAO

58. MAI CON LẤY VỢ
(Tặng con trai cả V.H)

I

Em trai đã nên cha
Anh vẫn chưa lấy vợ
Mẹ con – tính đàn bà
Ruột gan như đốt lửa

II

Một ngày rằm, bảy bận
Giục con:– lấy vợ đi !
Kéo cha già, con cọc
Con, vẫn hay... cười khì.

III

Tháng ngày con làm lũi
Đi đi và về về
Mẹ cha thương thất ruột
Láng giềng hay chọc quê.

IV

Rồi một hôm bố ốm
Bạn gái con đến nhà

Mẹ con vui đáo để
Thằng út cười hi ha.

V

Bố giục: – Nhanh ăn hỏi!
Mẹ con lại chần chừ
Sợ con trai nông nổi
Khiến cuộc đời... tâm tư.

VI

Quyết chưa hay chưa quyết
Cứ tìm hiểu kỹ càng
Bác, cậu luôn khuyên thế
Kẻo sau nó lờ làng.

VII

- Ngày mai con cưới vợ !
 - Thôi, thế mừng cho con !
 - Bố mẹ thêm dâu mới
 - Những vui buồn lon ton...
- Hà Nội, 11/3/2016

59. LINH ĐAN

Thơ tặng cháu gái tôi

À ơi... mấy chuyện con con
Bé như cái kẹo lon ton khắp nhà
Quấn chân ông, níu váy bà
Linh Đan nũng nịu, điệu đà xinh xinh
Soi gương, chải tóc, ngắm hình
Xem tranh, giờ sách, bập bình trống khua
Mắt chữ a miệng chữ o
Cả nhà tập nói nhỏ to chúc mừng
Ngõ sân, phòng ốc sáng bừng

Cháu là ngọn lửa soi hừng mai sau./.

Hà Nội, 5/2/2016

60. KHÔNG ĐỀ

Lần đầu nghe vợ nói:

- Anh chóng khỏe, sống lâu
Vợ con ...nhờ.

*

- Ô , anh, quan trọng thế sao?
Bây giờ mới biết
Ta chưa phải đồ... thừa

*

Cái gì thừa đều vô dụng
Ai từng nói thế nhĩ?
Cái chùng- ta - thứ ... bỏ đi./.

HN, 28/3/2016

61. KHOẢNG KHÔNG YÊN TĨNH

I

Những luận văn , đề án
Nằm
phủ bụi

II

Núi
nằm
phủ sương

III

Những hạt giống

Nằm
ủ mằm
IV
Những cái đầu
Ngồi
Ủ mưu./.
Hà Nội, 10/3/2016

62. CỤ VŨ KHIÊU... HUN
(XEM TRANG CỦA ĐẢO CHÌM- TRẦN ĐĂNG KHOA)

Hun thì ai chả thích
Khi thích chẳng được hun
Chỉ sợ người thối miệng
Ấy dà ta... hết hồn

HN, 28/2/2015

63. CON LỪA
I
Cơ bản là anh
Không lừa nổi con lừa
II
Con lừa đã lừa anh
Nó bắt anh suy nghĩ về nó và đồng cỏ
Những gì trên cỏ ?
III
Đuôi lừa quất gió
Anh chịu

Lắc đầu

Bất lực

IV

Không phải cái gì cố mà được

Dẫu anh có mọc đuôi

Cũng thế thôi

V

Trước gió

Ý nghĩ anh ngo ngoe

Tựa chiếc đuôi lừa

HN, 5/5/2016

64. MẤY LIÊN TƯỞNG

Con khùng long thức dậy đâu nào?

Cổ trọng pháo của thi đàn im ắng hay gầm gừ, ngất ngưỡng?

Ai dựng trường thành, kim tự tháp, núi non chất ngất?

Trong vò võ cô đơn, cùng kiệt, đấng hiền nhân?

*

Mọi ồn ào rồi sẽ qua mau

Vàng thau, trắng đen, thời gian kiểm định

Ai múa mép, khua môi khuếch khoác ắt lòi đuôi trí trá

Con khùng long nhảy múa trời long đất lở trong giả định nay mai

có là hiện thực

Anh tin có gã khổng lồ uyên bác mộng mơ kia.

22/2/2016

65. BIỂN

I

Biển

Những con thuyền dập dềnh chờ bóng dáng đàn ông

Trắng xác cá trong tâm tư người đi biển

San hô đỏ

hay tiền tài danh vọng hão huyền?

Trong khóe mắt em đỏ hoe,

Anh ghen đấng

Mây trời lẳng lặng

Đổ đốn một tầm nhìn hạn hẹp quanh quần hồ thẹn với muôn
năm.

II

Những chú cá to cá nhỏ phơi mình trắng ờn ngang lối ta qua

Những chiếc xe ngàn ngừ lăn bánh trong nổi trăn trở

Biển cả màu gì mà em ghê sợ?

xót thương ?

Thềm lục địa ẩn tàng bất trắc

Những con tàu đi

khắc khoải

Trắng

Trắng và trắng

Cánh hải âu hải hùng

Tia chớp ngày bão giông

Lóe trong ta

Giấc mơ chưa trọn vẹn

Những hùm binh chân đất
Ngực trần
Bắp tay cuộn sóng
Bàn chân níu ghì, vững chãi
Khát vọng nghìn năm non nước ta ơi !

66. TÂM TƯ

Hòn đá trí tuệ
Liệu khi đặt nhầm chỗ
Chúng có thành bãi phân?

*

Vàng bạc, kim cương
Quý và sang trọng
Chẳng ai đeo trong bụng.

*

Thảo mộc, thảo mộc
Đừng cậy lắm tiền tiêu gì cũng xong
Coi chừng đi tong.

4/8/2015

67.THƠ VIẾT LÚC NỬA ĐÊM

Bây chừ bạn với bóng đêm
Nhớ chi mưa nắng có em đỡ đần
Nhớ thời trai trẻ thanh tân
Vượt đèo, băng suối xa gần phăm phăm
Gió mưa nhóp nhép cắn hàm
Sức trai thức trắng âm thầm nhớ trắng

2011

68.TỰ TRÀO

Gia tài : một đồng giấc mơ
Dọc ngang, xuôi ngược câu thơ cua còng
Không bò mà cứ ngang ngang
Ôm rơm cứ ngỡ tơ vàng em trao

69. NHÂN ĐỌC THƠ TÂN HÌNH THỨC

Thực ra thì tôi
Không thích sự rắc rối của ngôn từ
Mà thơ tân hình thức vô cùng rắc rối và tiêu tốn thời gian
Oái ăm thay thời gian là vàng ngọc mà
Ta lại phải đọc và nghiền ngẫm về nó
Mặt mũi ra sao nhỉ
Hỡi nàng thơ đa tình, đồng danh, ta thích nàng đẹp, dịu dàng,
ngoan ngoãn của sư tử cái
Hà Đông hay Thái Bình khác gì nhau? Hỡi nàng thơ? mặt mũi nàng
ra sao?
Răng của nàng có còn nguyên hay trơ lợi, móm mém
Nhai trầu là việc nàng thích giấu ta
Những khiếm khuyết của nàng có làm ta mê đắm? hay ta
Nàng là thiên thần hay quỷ sứ trà trộn Tinh hoa phát tiết của trời
Đất vẫn hồn nhiên như ta ngựa cổ uống giọt giọt trắng em?
HN, 31/3/2015

70.THƠ THƠ

Thơ phải trong như giọt nước
Không vấy bẩn bầu trời mặt đất mà em trinh trắng
Bà già mấy đời chồng chẳng lẽ những đứa con cháu tội tình
Không yêu nhau thì chết quách sống bằng
Hai tay hai chân nhảy múa khua khắng
Ấy là hậu tân hình thức mà anh vẫn nhắc
Ta đọc chẳng rõ là em thích lấy chồng
Tây? Ta nào miễn cao to đẹp trai lắm tiền làm tình sành điệu
Đừng nhập khẩu những mặt hàng thiên hạ ế thừa không
Ăn được thì chẳng đến lượt mình leo lẻo mất công toi.

HN, 1/4/2015

71. PHÊ BÌNH CÁI PHÊ BÌNH

I

Chẳng cần biết anh là ai
Anh làm gì
Tôi chỉ nhìn vào văn bản
Phê bình
Đúng hay sai?
Hay hay dở?
Khách quan? công tâm? thấu triệt?
Hay thiên kiến?
Anh này- anh nọ?

II

Đôi khi lọ mọ
Anh ngồi bóc – tách
Chữ và nghĩa
Từng luận chứng, đề án, luận văn
Từng khuôn mặt ráo hãnh, tráo trâng
Đừng phản bội chữ nghĩa, niềm tin
Hãy đốt– đuốc– đi –tìm– chân– lý
Cái chân có lý?
Nó chạy– nhảy– tung– tăng?
Bắt lấy nó?
Cột nó lại
Như sợi tóc trói voi
Voi ngạt thở
Phì phò mây trắng
NÚI phủ phục dưới chân anh
Mây bao bọc quanh anh
Ngọn đèn tỏa rạng
Đấng quyền linh của thi ca và cái đẹp
Trong vòng tay anh
Trong trái tim khỏe khoắn của anh

III

Đừng ôm anh chặt thế
Bỏ tay ra nào em
Anh nghệt thở bởi lời em đấm đui
Lời em không là mưa
Mà anh lụy lội
Đừng đổ mưa vào anh
Bỏ tay ra nào em
Bỏ chân ra nào em
Đừng phà hơi thở bồng rập vào anh
Kìa mây trắng tung tăng hay ý nghĩa em chọt đi, chọt đến

Em hãy phê bình sự yếu đuối ươn hèn trong anh
Để anh bùng thức
Ban mai rạo rực
Mỗi lý lẽ của em xoáy trên da thịt anh
Những con kiến bò ngang bò dọc
Những con khủng long thức giấc
Chúng khênh anh tới miền huyền ảo
Chúng tôn anh làm sư phụ
Chúng dẫm đạp quá khứ
Bay như lá vàng mùa thu
Và chúng nghiêng mình kính nể
Tổ tiên loài người
Và chúng hân hoan nhảy múa
Như chưa từng hóa thạch
Như chưa từng gặp kỷ băng hà
Như chưa từng có em và anh
Như chưa từng có cái phê bình của phê bình NÀY NỢ
Như ta hằng tranh luận
Tóe khói./.

72. VỚI CÙI LỬA

(Mấy lời tiễn Dương Kiều Minh)

Hình như tôi và anh vừa gặp nhau sáng nay
Không, không phải sáng nay mà mấy tháng, mấy năm trước
Nguyễn Hoàng Đức bảo: “ Tay này chơi được”
Ta Duy Anh nói: “ Minh không biết ăn trộm bóng đèn điện công

trường như kẻ khác

Cả đời không ăn trộm chả trách nghèo kiết xác
Nhưng gia tài thơ Minh nhiều người mơ không được
Củ lửa Trung du lom rom trong tâm thức bạn bè.
Nguyễn Linh Khiếu nhớ về ngày tìm thầy tìm thuốc
Minh vẫn suy tư như ngày nào ngày nào.

Thơ leo loét như ngọn đèn trước gió
Bao phập phù chữ nghĩa với tiền nông
Phạm Khải nói: Dương Kiều Minh tài cao, lương thấp
Đình Quang Tốn nghe câu này bán tín bán nghi?
Mai Văn Phấn nhớ chỗ ngồi nâng li rượu
Viết câu thơ trong suốt thả lên trời
Gió biển mặn xót xa điều còn, mất
Thơ dịu dàng, đắng ngọt ở trên môi
Trần Nhượng khóc như là gió nấc
Đỗ Văn Nhâm gọi điện ời... ời
Văn Giá hăng... như mình mắc lỗi
Hoàng Quảng Uyên luống cuống phương trời
N.Q trắng đêm không chớp mắt
NTV rụng rời như mất một bờ vai...

*

Tôi vẫn biết thơ Minh nhiều củi lửa
Mưa nắng trung du khoai lúa bời bời
Sau cấy gặt mùa màng thao thức
Thơ như là tia lửa bập bùng ời./.

Hà Nội, 2/4/202

73. CHÚC XUÂN

(Tặng bác ĐỖ VĂN NHÂM)

I

Lá vàng lững lự bay đi
Chồi non nhu nhú vân vi xuân về
Lộc thơ rục rở đăm mê
Cội cành tươi tốt tràn trề trang vắn

II

Bao nhiêu khắc khoải, bấn khoăn
Làng xa. Đất ấm ...bất thần nở hoa
Nhớ thời xuôi ngược, bôn ba
Dép giày tươi tả xông pha chiến trường.

III

Nhớ ngày dạo gót phố phường
Ngõn ngang mây trắng, bụi đường lương vương...
Bây chừ ... túc tắc yêu đương
Tháng ngày yên ả. Phong sương nổi buồn

IV

Ngác ngơ khoai lúa lâm bồn
Gió mưa lẳng lặng. Dập dồn lo toan
Ảnh hình bàn phím đa đoan
Sớm khuya bầu bạn râm ran sắc màu

V

Thành thơ vác giỏ đi câu
Nàng thơ mãi đợi bên cầu gió sương
Lưng đeo mấy giỏ vấn vương
Ai mua, anh bán. Chiếu giường cho không...

Hà Nội, 3/2/2016

74. ĐỌC “ GỬI DÃ QUỲ”
CỦA NHÀ VĂN ĐỖ VĂN NHÂM

Tây Nguyên nắng hay mưa có tình anh trong gió
Hơi thở em hôi hổi chẳng chia mùa
Yêu mến ạ, ta làm sao quên nổi
Bóng bao người khuất lấp chốn linh xưa.

*

Đây cúc thắm, hồng tươi phai nhạt sắc
Dã quỳ ơi, anh thương đến nao lòng
Đâu sắc phận nổi chìm nay còn, mất
Đến không cùng ta còn lại ta không?

Hà Nội, 29/12/2015

75. NHÂN XEM BỨC TRANH “RỪNG ĐEN LÁ ĐỎ” CỦA TRẦN
NHƯỞNG

Ôi chao, cây bút diệu kì
Rừng đen lá đỏ đương thì nắng hoe
Cây như trai gái cặp kè
Bút ai múa lượn lập lòe ý thơ
Có người liếc trộm, ngẩn ngơ
Bóng trắng treo cổ bên bờ nhân gian?
Trăng ơi, chớ úa, đừng tàn
Cho ta ướp bóng cây đàn tương tư./.

Hà Nội, 8/12/2011

76. THƠ ĐỀ BỨC TRANH “HY VỌNG”
CỦA TRẦN NHƯỞNG

Một con bò, một cây ngô
Phau phau nón trắng nhấp nhô đá ngàn
Khoanh tay bó gối kiên gan
Đợi chờ, hy vọng muôn vàn giấc mơ
Miên man lau lách trở cờ
Bồng bênh mây khói tỏ mờ bóng ai?
Hình như tiếng gió thổi dài
Phất phơ mấy áng ban mai dịu dàng
Lim dim tay bút mơ màng
Ngoáy thêm mấy nét trắng vàng vân vi./

Hà Nội, 9/12/2011

77. KHÚC CA BÊN SÔNG ĐÀ
(Tặng bạn văn Hòa Bình)

LÒ CAO NHUM hát rằng:

- Mời bạn

BÁT RƯỢU TRẮNG RẰM

II

NGUYỄN TẤN VIỆT hát rằng:

- Làng tôi giống làng anh

Làng nào chả thế?

Nỗi buồn anh- nỗi buồn tôi- mỗi người một vẻ

Ng ọn gió mang mang thổi rợn mặt người

III

BÙI MINH CHỨC:

- Chợ Vồ không ai bán lá ngón
Hiền nhân quân tử chẳng thấy đâu
Chỉ thấy rau dưa, thịt cá
Tư duy ai đóng hộp xuất biên
CON CHÓ BÉC GIÊ ĂN TRỘM THỊT BÒ
Con mèo giả vờ thanh liêm, cao thượng
CÔ HÀNG SÉN ƯỜN MÌNH XEM SÁCH CHỮ ỜNG
G ã trai tơ cưới trâu bát phở
Đi ềm nhiên như yên phận trẻ trai.

IV

LÊ VA

- Trái đất như trái mít
Vỏ l ắm gai- dạ nó thơm
Vo ve ruồi nặng, ong bướm
Lao xao con- người.

V

NGUYỄN ANH NÔNG

- Vũ trụ trong lòng tay
Đời người: chớp mắt
An nhiên :- kìa MÂY BAY.

VI

BÙI TUYẾT MAI

- CON GÀ QUẠ THA
Lắc lư cái mào tía
Nó hùng dũng xù lông đập cánh
Chiếc mỏ nghiêng nghiêng đón bóng mặt trời.

VII

LÊ MAI THAO

- Cô đơn l à nỗi lo

Khát khao mở mộng trời cho
Thất vọng không ai muốn
Gia tài một núi ước mơ.

• VIII

HOÀN LỢI:

ĐỒNG TRỜI CÀY VỖ

Ng ười bỏ theo trâu

X ác sở đất cần dang dở

IX

TRI ỆU VẮN ĐỒI

B ẾN NGƯỢC thuy ền xuôi

M ÍCH V À JIM

HOA HỒNG ĐEN và gai đỏ

Con mèo hoang động đực

Tiếng gầm gào thâu đ êm.

X

H ỮU THÔNG

• CHI ÉC XE KÉO CON NGỰA

Hay con ngựa kéo chiếc xe

Hay ông lão tóc bạc kéo con ngựa

Hay ông lão kéo gì đi.

XI

ĐẶNG NGỌC THÀNH

• LỖI LẦM KHÔNG TÊN

Hoa có thì

Cây có nụ

Vui buồn như rượu lên men.

XII

Đ Ồ THẾ MẬU

Nhòe nhoẹt sương mai

Tình yêu hay tiếng thở dài người ơi

XIII

ĐINH ĐĂNG LƯỢNG

- NGƯỜI Ở ĐẦU NGUỒN
- Nguồn ở đầu người?

XIV

TRẦN QUỐC DŨNG
H ƯƠNG SẮC HÒA BÌNH
Bồng bênh mây núi.

XV

DUY PH ẪNG(*)
ĐỨNG NGOÀI VÀNG TRẮNG
D ỊU D ÀNG NGỌN GIÓ ĐUNG ĐƯA
C ÁNH HOA MÀU TÍM Đ Ẫ THƯA NỖI BUỒN.

XVI

NH Ẫ LONG:
TẠ ƠN BẢO TỐ
M ùA XUAN VỚI TÔI L À SỢI TÓC BẠC.

XVII

- QUÁCH NGỌC THIÊN:
- NÀNG GIÓ NƯỞNG nói I ời ÓNG ÁNH
 - Nàng bay bay khắp nẻo nhân gian.

XVIII

- NÚI ÔNG ĐÙNG(**):
- Bạn cứ nhìn tôi lớn cao hay thấp bé
- Như chính tầm vóc và tâm hồn vốn có bạn bè tôi.

Sông Đà, 27/2/2002

K.D.H(NGUYỄN ANH NÔNG)

Từ 1 đến 18 là tên tác phẩm và ý thơ của các tác giả
có tên trên.

(*) Tác giả đã mất

(**) Ông Đùng- bà Đùng truyền thuyết của dân tộc
Mường Hòa Bình.

78. NHỚ NGÀY Ở NGƯỜI KIM(**)

Gió sương
Cây súng
Bùi ngùi...

*

Đỉnh núi
Ngôi sao
Chiến sĩ.

*

Ấm lạnh
Tâm hồn
Thao thức.

*

Giọt sương
Ngọn cỏ
Long lanh

*

Bất chợt
Ta ngồi
Nhớ mẹ
Rừng xanh
Xanh ngắt

Biên phòng.

*

Lũ cáo

Rình mò đầu đó

Đàn gà

chờ cậ mình đông...

*

Gió máy. Vội vàng áo xống
Chăn màn ních chạt đêm đông
Thương mấy bụi lau xơ xác
Vung cờ trắng đỏ ngàn bông
Thút thít mấy “chàng rúi” xám
Đại khờ, lật đật, lông nhông
Mấy noọng sao nằng xuống chợ
Môi tươi, mắt biếc, má hồng
Rạo rục mấy chàng lính trẻ
Thập thò như nắng mùa đông.

() NGƯỜI KIM(Hang Vàng): Thuộc địa phận huyện Thạch An, tỉnh Cao Bằng*

() Bài in Tạp chí NON NƯỚC CAO BẰNG*

79. NẬM NÀNG ĐÊM

Eo óc tiếng gà bản nhỏ
Chày khuya buông tiếng đập ..dình
Lốc bốc trâu nhà khua mõ
Anh ngồi với lửa, lặng thinh.

Bất chợt leng keng tiếng máy
Trời đêm rưng chiếc sao xanh
Suối nhỏ âm thầm róc rách

Xe ai tăng tốc lao nhanh?

Trong chẵn, cậu nào nói mở
Tiếng reo như bắt được nàng
Buồn tênh, anh ngồi nhớ vợ
Tàn đêm thức với Nậm Nàng

Thạch An, 2/1991

Nậm Nàng (tiếng Tày) dịch ra tiếng Việt là Nước Trời, là tên một địa danh thuộc xã Kim Đồng, huyện Thạch An, tỉnh Cao Bằng. Địa danh Nậm Nàng nằm trên trục đường số 4 – đường từ thị xã Cao Bằng đi sang tỉnh Lạng Sơn.

80. BẮT TỬ

(THƠ VUI TẶNG BÀ LÃO CỦA CON TÔI KHI VÀO ĐỘ TUỔI 80)

Tuyết thay màu tóc thời xuân sắc
Nét rạn chân chim phủ mặt mày
Thời gian tráo trở thay lòng dạ
Đổi một chồi non – một gốc cây.

*

Rung rinh hoa lá ong bướm lượn
Hoán đổi thời gian đến lạ thường
Ta ngồi gân guốc khô không khốc
Mưa nắng tưới bồi bạc gió sương.

*

Ta nhớ nàng xưa – quá dịu dàng
Nàng đợi chờ ta trong xoắn xang
Ta đi, nàng khóc hờn ai oán
Gió thổi mưa sầu – lạnh tuyết băng.

*

Tuyết tan. Trời tạnh. Ta lụ khụ
Bà lão lưng còng, chân liêu xiêu
Hai người nương tựa hơi thở dốc
Móm mém nàng cười:
– Phơi ...phanh... phiu !(ơi anh yêu!)

HN, 10/9/2015

81. NĂM THÁNG VẤN VƯƠNG (Tặng T)

I

Nhìn con trai mình xuất hiện trên ti vi
Mẹ y bảo : – Nom cái mặt buồn thối
Cái thằng con mẹ vẫn tự hào
Ôi !

II

16 tuổi hấn đi làm thợ
Núi Nưa xanh mờ sương

Mẹ vẫn ngóng mỗi chiều chủ nhật
Con trai mẹ về hớn hởi, trẻ trung

III

21 tuổi hấn vào bộ đội
Núi đồi Công Liêm xanh màu gai góc
Cùng anh em tập tành một hai nhịp bước
Những cuộc hành quân ngày đêm bỏ hơi tai
Con trai mẹ vẫn hồn nhiên thắm màu mưa nắng.

IV

22 tuổi hấn ngang dọc đất Sơn Tây
Ba năm ơi, bài học làm người
Chàng lính “Luộc quân” tôi rèn trên sỏi đá
Nhìn bóng Ba Vì xanh xanh ngẩn ngơ

V

25 tuổi y cưới vợ
Cô gái quê lúa làm nghề y trên đất đá ong
Rời hấn xung phong ra tuyến lửa
Cô gái xa chồng đằng đẵng tháng năm

*

Lùi lui ba lô ngược miền biên giới
Trung úy suy tư bao nỗi nhớ thương
Bạn bè mỗi đứa một phương
Cả thế hệ rùng rùng ra trận.

*

7 năm biên giới mờ sương khói
Bàn chân lặn lội bao vùng đất
3 bản thảo thơ – gia tài quý nhất
Bạn mới bạn cũ người thân líu ríu tâm tư.

VI

33 tuổi chàng Đại úy rời núi rừng về quê lúa

Ôi, mảnh đất yêu thương nơi ta gửi tấc lòng
Xe lăn bánh nghe chùng chình như núi khóc
Lòng ta cùng nước nở thảng năm đi.

*

Tháng giêng năm 1992
Ba lô con cóc qua cổng tỉnh đội
Hắn như người trên trời rơi xuống
Gã sơn tràng ngơ ngác phố đông

*

Ba năm quê lúa thân yêu
Áo cơm đói no làm lũi
Vợ con nheo nhóc một thời
Vơi vơi túi tiền rỗng toác.

*

VII

36 tuổi đời

Ba lô con cóc ngược miền sơn cước
Sông Đà vẫy sóng yêu thương
Vợ con một phen tức tử
Hắn như người rừng làm lũi
Hắn như con rúi chúi đầu vào công việc
Thứ bảy chủ nhật phóng xe như điên
Về thăm tổ ấm.

*

Chẳng ai học được chữ ngờ
Nó thành ông này bà nọ
Hắn thành nhà nọ nhà kia
Bạn bè bốn phương riu rít.
9 năm là bấy nhiêu tình

VIII

Tháng 2 năm 2004
Thiếu tá xuôi về Hà Nội
Lần đầu làm người nông nổi
Phố phường chật chội, kiêu sa
Biên kịch, làm thơ... đủ cả
Lơ ngơ người lính không nhà
Tiền nong không cần tính đến
Mặc kệ vợ con kêu ca

*

10 năm ăn nhờ ở đậu
May mà cũng có người thương
Lông nhông thơ phú, văn chương
Bạn bè ríu ran chữ nghĩa

*

Thế rồi đánh đùng một cái
Trời thương, cái kẻ ngu ngơ
Đến hẹn, Trung tá Thượng tá
Mèo ơi, ta cũng không ngờ

IX

Đại tá về hưu trước tuổi
Bệnh tình đeo đẳng quanh ta
Tháng ngày vào ra bệnh viện
• Lão nông lính tráng đây mà !

*

– Lão Nông thơ phú văn chương
Phảng phất hương đồng cỏ nội
Núi non biển cả gió vờn
Bạn bè, anh em quấn quýt

*

Ngày ngày chim ca ríu rít

Bóng y lũng thũng vân vi
Gặp ý thơ hay bất chợt
Quên bếng trời đông hay hè

*

Tuổi tác đôi khi lẫn thẩn
Bạn bè nhớ nhớ quên quên
Vợ con may mà độ lượng
Trang thơ leo lét ...cái tên./.

Hà Nội, 27/4/2016

NGUYỄN ANH NÔNG

nguyenanhong@yahoo.com.vn

098.2.004.343

NR: 12D NGÕ 114 – PHỐ THANH LÂN
PHƯỜNG THANH TRÌ, QUẬN HOÀN MAI, TP HÀ NỘI

MỤC LỤC

TT	TÊN BÀI THƠ	TRANG
	Mấy lời cùng bạn đọc (Nguyễn Anh Nông)	
1	Táo xanh	
2	Loay xoay	
3	Tết Nhâm Thìn, cảm tác	
4	Nhào lộn	
5	Về quê	
6	Mừng xuân	
7	Nhớ bạn	
8	Ngược lối	
9	Cỏ	
10	Nước	
11	Yêu	

12	Làng	
13	Cậu nhóc nhà tôi	
14	Muôn dặm mong manh	
15	Hành	
16	Hỏi xuân	
17	Người ấy	
18	B n hồ Gươm	
19	Bạn thăm nhà	
20	Với Giông bão	
21	Em về	
22	Thiên Linh	
23	Nhớ 1& 2	
24	Ru cháu	
25	Tập ru	
26	Thơ tặng nhà thơ Thái Kế Toại	

27	Văn Thù	
28	Bác Nguyễn Duy Nhiệm	
29	Tản mạn 3 câu	
30	Bạc mặt	
31	Thời sim tím	
32	Bay	
33	Dốc người	
34	Chiếc áo con tặng cha	
35	Con mèo của nhà thơ	
36	Mèo mun	
37	Cào cào và Nhà thơ	
38	Dung nhan cũ	
39	Không đề	
40	Trẻ con	
41	Soi	

42	Vợ tôi bảo	
43	Xuân Đam với cỏ	
44	Yên tâm	
45	Với cháu Nguyễn Văn Bằng	
46	Nơi đầu nguồn	
47	To đầu	
48	Thơ ở đâu ta	
49	Bức tranh	
50	Thơ và con thơ	
51	Thăm lại chốn xưa	
52	Tượng trưng	
53	Thẻ Nhà văn số 999	
54	Buổi sớm	
55	Nói chuyện với chiếc áo mới	
56	Nói với con về con đường	

57	Với miền Trung	
58	Mai con lấy vợ	
59	Linh Đan	
60	Không đề	
61	Khoảng không yên tĩnh	
62	Cụ VK hun	
63	Con lừa	
64	Mấy liên tưởng	
65	Biển	
66	Tâm tư	
67	Thơ viết lúc nửa đêm	
68	Tự trào	
69	Đọc thơ tân hình thức	
70	Thơ thơ	
71	Phê bình cái phê bình	

72	Với củi lửa	
73	Chúc xuân	
74	Đọc bài thơ “ Gửi dã quỳ” của Đỗ Văn Nhâm	
75	Xem bức tranh “ Rừng lá đỏ” của Trần Nhượng	
76	Em bức tranh “ Hy vọng” của Trần Nhượng	
77	Khúc ca Hòa Bình	
78	Nhớ ngày ở Ngườm Kim	
79	Nậm Nàng đêm	
80	Bất tử	
81	Năm tháng vấn vương	